

Előfizetési feltételek

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyedévre 1 frt 50 kr.

Hirdetések díja:

1 centiméterenként 3 kr. Kereskedők és gyárosok külön árkedvezményben részesülnek.

Bélyegdíj 30 krajczár.

Nyílt tér sora 20 kr.

KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Szerkesztőség

kiadóhivatal:

Nagyenyedi

Könyvnyomda és Papir-árugyár részvénytársaság

Főter 38. szám alatt,

hova egy a lap szellemi részét illető közlemények, mint az előfizetések és hirdetések természetesen küldendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Az új igazságügyi miniszter programja.

Mint a bányász, ki a föld méhébe rejtett aknában lépésről-lépésre fáradságos munkában halad előre, lassan, de biztosan felretakarítja az utban levő törmelék s napfényre hozza a nemes fémeket, anélkül, hogy a maga számára valami különös érdemet venne igénybe, úgy működött közre Plósz Sándor is abban a jogászai munkában, melynek eredményei, mint a modern jogállam alkotásai, jogos büszkeségét képezik a magyar törvényhozásnak. Az igazságszolgáltatás terén az utolsó évek fontos reformjai közül egy sem jött létre az ő közreműködése nélkül, és ha a király kegye őt hívta ama tárca élére, melynek eddig is díszje volt, azt csak örömmel üdvözölhetjük.

Plósz Sándor már magával hozta a bizalmat, melyről őt a képviselőház pártkülömbőség nélkül biztosította programbeszéde meghallgatása után. Az új miniszter első beszédének gondos és beható tanulmányozása után lehetetlen ama hatalmas benyomás elől elzárkózunk, melyet az új magyar nagypécsettör bejelentett akcióinak száraz felsorolása mindenkiere kell, hogy gyakoroljon. A jogszolgáltatás minden tere alá lesz vetve az új miniszter reformatori működésének, melylyel Magyarországot a nyugoteurópai modern jogállamok sorába lépteti. Polgári és büntető törvénykezés az alapozástól kezdve át lesz alakítva s e nagy reformok keretében nagy változás megy végbe az igazságszolgáltatásban.

Az új miniszter nevéhez fog fűződni a büntetőperrendtartás reformjának nagy műve s amit a miniszter ma erről a szinte revolúciós reformról mondott, mindenkit a legjobb reménnyel tölthet el. Mindazok az aggodalmak, melyeket az ismeretes mindentudók s mindent jobban tudók nyilvánítottak, e nagyszabású reform alkotóinak előrelátása folytán alaptalanoknak bizonyultak. Az ítékezés átmenete az esküdtek kezébe minden rázkodás nélkül fog megtörténni, amely művel elválaszthatlanul egybe van forrva Plósz államtitkár és miniszter neve.

Ritka szerénység, mely majdnem az önmegtagadásba megy át, jellemzi az új minisztert. Minden szóvirág nélkül, egész egyszerűen, mint aminő Plósz Sándor egész lény, oly programot fejtett ki az új miniszter, melyhez csak az ő vasszorgalma és bámulatos

szaktudása merészkedhetik. Ha nálunk ismeretes lenne a fontos beszédeknek az a megtiszteltetése, hogy kifüggesztik őket, mint Franciaországban, Plósz ezen beszédének meg kellene adni ezt a tiszteletet. Felette fontos és az egész országban örvendő visszhangot fog kelteni, amit az igazságszolgáltatás olesőbbá tételéről mondott.

Az új kabinetnek utolsó új minisztere is beszélt tehát, és előttünk van az új minisztérium egész programja; reformatori munka programja, melynek keretében Plósz Sándor nagy dolgot fog művelni.

A földmivelésügyi miniszter és gazdasági egyesületünk.

Az Alsófehérvármegyei Gazdasági Egyesület tudvalevőleg március hó 16-án tartott közgyűlésében Darányi Ignác földmivelésügyi m. kir. miniszternek — a borhamisítókka szemben kifejtett erélyes eljárásáért — halálját és elismerését fejezte ki.

A miniszter az egyesület figyelmét a következő leiratával köszönte meg:

Az Alsófehérvármegyei Gazdasági Egyesületnek Nagy-Enyeden.

Köszönettel vettem a gazdasági egyesület közgyűlésének folyó évi március hó 16-án hozott s 63. szám alatt hozzám felterjesztett azon határozatát, mely szerint az egyesület a mesterséges borok készítésének és azok forgalomba hozatalának tilalmazásáról szóló 1893. XXIII. t.-cz. erélyes végrehajtására irányuló törekvéseimet elismeréssel méltányolja.

Meg vagyok győződve arról, hogy a bortörvény erélyes végrehajtására a nehéz viszonyokkal küzdő hazai bortermelés, de egyszersmind a reális borkereskedés érdekében is égető szükség van, s annak a reménynek adok kifejezést, hogy az idézett törvény végrehajtásában a hatóságokat az egyesület is támogatni fogja.

Kelt Budapesten, 1899. évi április hó 4-én.

Darányi s. k.

Színház.

Szerdán igen jó, összevágó előadásban láttuk Kövessy mulatságos életképét, „Az új honpolgár“-t. A társulat napról-napra jobban beigazolja életképes mivoltát,

és azt, hogy igen számottevő tagokkal rendelkezik s így nem csoda, hogy közönség is fokozottan mind melegebb pártfogásban részesíti. Az oroszlanrész a dícséretben ez estve Bárdit illeti, ki pompásan és diszcreten adta a híres Goldstein Számít. Sok jó alakítást láttunk már tőle, de ez estvé talán a rendnél is jobb volt. Kupléival nem bírt betelni a közönség, mely egész estve elhalmozta tetszésnyilatkozataival. Kupléi közül egyet, mely helyi érdekű és actualis és mely viharos tetszést kellett, ideiktatunk. Ime:

„A püspöki választásra
Készül mindkét jelölt párta,
De arra senki sem számít,
Hogy jelöljék Goldstein Számít.
Pedig bizon nem tréfa az
S egész Enyed reá szavaz,
Főkép a leányos papák,
Ha ígér theológiát!
S meg is fogja azt esinálni,
Ha püspök lesz Goldstein Számít!“

Kitünő és tetszetős partnere volt Toncsi szerepében Novák Irén. Igazi színész temperamentum, könnyed, keresetlen mozdulatai, öntudatos, minden poset és affectalást nélkülöző fellépése és játéka soha sem tévesztik el hatásukat és már is a közönség dédelgetett kedvence. Ma énekelt is . . . de persze csak kényszerűségből! Igen jól játszottak Gulyás és Simon, ki nagyon találó vonásokkal ruházta fel a mágnást mimelő svilákot s ehhez mérten igen sikerült volt járása, kelése, beszédmodora. Most már, valóban igen szép hangját is jobban kiméli, mi határozott előnyére válik. Jó alak volt Kelemen is, mig Palúgyai Vilma tulságos páthosszal sirta el szerepét. Fodor Szerena, Morvay kisebb szerepekben nyújtottak jót, mig Madarász szokása szerint nem tudta szerepét. Hanem a sugó, az remek tudóval rendelkezik! Bámulattal — és némi reménykedéssel — várjuk, hogy mikor reked el! Vagy talán az az ambíciója, hogy a közönség előbb mindig tőle hallja az egyes szerepeket???

Csütörtökön Rakodczay ismét nagy művelzetet nyújtott a nézőteret zsufozásig megtöltő közönségnek, Lear király szerepében. Bámulatos, milyen művészi erő lakozi e kis emberben s bámulatos, hogy ezen művészi erőnek minden kis izét, hogy tudja értékesíteni. A hatalmas és végtelenül nehéz, fárasztó szerepnek minden részét érvényre emelte, a nagy közönség

TÁRCA.

A papucs.

— Elbeszélés. —

Írta: Guy de Maupassant.

A „Közérdek“ eredeti tárcája.

Egon gróf kora reggel óta a parkban bolyongott s a szép Valentinre gondolt, akit nőül venni szándékozott. A kiszemelt ara hozománya legkevésbé sem foglalkoztatta őt, mivel gazdag volt, de tetszett neki az a gondolat, hogy majdan e mérhetetlen park urává lesz s ennek eleve megörült.

Még eddig nem tett szerelmi vallomást. Tudta, hogy Valentin anyja amugy is örömmel fogadja őt vejeül s egyetlen szavába kerül, hogy az ifju urhölgy odanyujtsa neki fehér kezét. Azonban azt tartotta, hogy a dolog nem olyan sürgős. A kastélyban ma nagy társaság volt jelen, ő tehát a parkba menekült, ahol nem zavarta senki.

A parkban mindenfelé zöldült és virágozott, hogy öröm volt látni. Hosszas járás után végre arnyas utak labirintjébe tévedett Egon s egy napsugaras tisztásra jutott, melyet magas fenyők zártak körül. Eközben azt gondolta, hogy valamelyik keresztúton majd csak szemébe tűnik a kastély tornyoskaja s az utmutatásul szolgálhat neki a visszatérésre.

Valahol a fák között vizlocsgást hallott és csakhamar egy halkan folydogáló patakot vett észre, mely kavicsos medrében, tiszta habjaival átfurakodott a zöld bokrok között. A liliumok és egyéb mezei virágok a

kelyhüket nedvesítették a csöndes vízfolyásban s az ifju gróf, ki gyönyörtelve nézte ezt a kedves játékot, hirtelen észrevett valami tárgyat és csodálkozó felkiáltásba tört ki.

Egy papucs, egy kicsiny barnavörös papucs uszott az árral, megakadva néha a kavicsokon, mig eltűnt a zöld növényzet között, hogy aztán ismét előbukkanjon a réten. Egonnak úgy tetszett, mintha soha még kisebb papucsot nem látott volna. Nyomban átugrott egy vízrehajló fűzfa törzsén és miután cipőit a vizes fűben megáztatta, egy hosszú vesszőt tört le magának s annak segítségével partra huzta a gazdátlan jószágot. Megvárta, mig a napon megszáradt s akkor zsebébe csuszattatta . . . Nemsokára aztán megtalálta a helyes utat és visszatért a kastélyba, hol éppen reggelire csöngettek.

Valentin már várt reá. Arczán rózsás pir ömlött széjjel, mikor őt megpillantá, akit álmaiban már a vőlegényének nevezett. A leány magas, karcsu, barna, szóval bájos volt, ámátor a korai időhöz képest tulságos gazdagon öltözködött. Azt tartotta: mit ér a gazdagság, a pénz, ha úgy öltözködnek, mint bármely szegény leány?

Egon gyöngéd csókot nyomott keze fejére, azután a kissé még nedves papucsot zsebéből előhuzva, fölmutatta.

— Találtam, — szolt. — S minthogy ön az egyedüli, aki ily parányi papucsot viselhet, kérem, hagyja meg nálam. Ez legyen talizmánom és — tette hozzá érzélgős hangon — egyuttal édes reményem is . . .

Valentin szigoruan összeránczolta szemöldökét.

— Ez az ócska cipő nem az enyém, — felelt kevélyen — tehát nincs is mit kérnie. Ha azonban úgy tetszik, tartsa meg.

Ezzel anyjához sietett, kihez suttogó, de gyors szavakat intézett. A két nő a távolból Egont szemlélte, ki zavartan állt helyén — a papucssal kezében.

— Én szászoros számár! — mormogott maga elé. — Mért is nem gondoltam mindjárt, hogy e kis papucs nem is fér a lábára! De teringette, vajjon kié lehet? A kastélyban Valentin és anyján kívül más nő nem lakott, tehát föl hagyott a további kutatással, sőt inkább azon volt, hogy a megsértett ifju hölgy kezét visszanyerje. Valóban oly szeretetreméltó volt, hogy Valentin még amaz este egy virágot nyújtott át neki csokrából. Éjszaka nyugodtan, boldogan aludt, — a virág ajkán volt. A barnavörös papucsról megfeledkezett.

Midőn Egon másnap fölébredt, tekintete a papucsra esett, mely előző napon oly óriási tapintatlanságba keverte. Gyorsan felöltözködött s a park tegnap bejárt helyeit kereste föl, mert elhatározta, hogy a papucsot visszahelyezi a víz partjára.

— Aki elveszíté, — gondolta — bizonynyal keresni fogja s tán leszek oly szerencsés . . .

Könnyen odatalált s éppen a patakhoz akart lépni, mikor önkéntelenül vissza kellett húzódnia: csekély távolból éneklő hang ütötte meg fülét. A hang tiszta vala, a dal ártatlan. A magas fenyők alatt, a fölkelő nap fényében s a patak csobogása közepette igen kedves, sőt mondhatni, poétikus benyomás volt ez . . .

(Folytatása következik.)

get tökéletesen lebilincselte játékaival és fényes erkölcsi sikert aratott. Kitűnően sikerültek átmenetei a harag legmagasabb gerjedelméből a — habár erőszakolt, de csendes higgadságba, — a dühöngő őrvögéből a csendes örültsebbe. Általán igazán művészi onnan kezdve volt játéka, mikor megőrült és szerepének ezen része a legnehezebb s roppant figyelmet és fegyelmet igényel, hogy egyhangúvá ne váljon, de Rakodczay ezen örültsegi időszakot minden jelenetben más, más találó és megrázó vonással tudta felruházni. A nagy közönség minden jelenete után frenetikusán tüntetett mellette. Eltekintve az ábrázoló színésztől, az igazgatót is dicséret illeti ez estve. Shakespeare ezen nagyszabású művét vidéki kis színpadon ilyen őszjátékban és ilyen kiállításban hozni színre, nem csekély feladat s merész vállalkozásnak tetszenék, ha nem láttuk volna a szép sikert. A diszletek, korhű jelmezek, melyekhez nem igen van szokva az enyedi közönség szeme, igen jól festettek. A darabban egyetlen, igazi nagy szerep a Lear, de azért van még egy pár számottevő alak és ezek is igen jó személyesítőkre találtak. Így nagyon jók voltak és szintén sok tapsot arattak Morvay mint „Szegény Tamás“, mely szintén igen nehéz szerep s melyet ő is az örültseget simuláló jelenetekben oldott meg legjobban, Kelemen mint bolond, Bárdy mint Kent. Az első felvonásban bájos és poetikus, az utolsóban igen szép Cordelia volt Novák Irén. Goneril és Regán ellenszenves szerepét ahoz mértén töltötték be Székely Renée és Palugyai Vilma.

Vegyes hírek.

— **Halálozás.** Egy köztisztelőben megöszült, hazafias erényekben gazdag, jótékony urnó hunyta le városunkban e hó 12-én örökre szeméit. Nincs a városon senki, ki ne ismerte volna a jó „Marizson“ nénit, de azt már nem tudta mindenki, hogy családi neve Farkas Mária, egykor Ürmösi Ferenczné. Az Isten hosszú élettel áldotta meg, sok jóban, sok rosszban volt része azon 84 év alatt, mennyire élete terjedett. Erős magyar érzelmű honleány volt s még élénk emlékünken van, hogy a jubileumi ünnepek alkalmával, minden e czéltől rendezett ünnepélyen hatyuprémes mentében, magyar viseletben jelent meg. Városunkban és a kegyeletes szivekben állandó emléket emelt magának, mert annak idején ő volt a most virágzó szegény tanulókat segélyező egyesület megalapítója, melynek haláláig tevékeny és buzgó választmányi tagja volt, mely egyesület annyi szegény sorsu tanulót segít. Nagyon szerette a fiatalságot s maga is élénk szellemű nő volt, míg az aggság le nem verte. Próbálkozott az irodalom terén is, de inkább csak magán kedvtelésből és nem a nagy közönség számára. Temegetése pénteken folyt le a nagy részvét mellett. Életében senkinek nem ártott, ahol lehetett jót tett, pihenjen csendesen.

— **Választmányi ülés.** Az alsófehérmegyei történelmi, régészeti és természettudományi egyesület április 16-án délután 4 órakor Gyulafehérvárra a város ház tanácstermében választmányi ülést tart, amelyre a t. cz. tagok ez uton is tisztelettel meghívottak. Gyulafehérvárra, 1899. április hó 10-én. Az elnökség.

— **Halálozás.** Egy jobb időket élt matrona halt el a napokban 82 éves korában Gyulafehérvárra: Szárhelyi Lázár Johanna grófnő, Lázár Kálmán grófnak, a korán elhalt természetrajzi írónak a nővére. Temetésén megjelent Majláth Gusztáv Károly püspök, Mikes János gróf. A család tagjai közül jelen voltak Lázár István gróf kolozsmegyei alispán, Lázár Kálmán gróf marosvásárhelyi kir. ügyész.

— **Adózó közönségünk figyelmébe.** A folyó évi földadó- és utadó-kivetési lajstromok Nagy-Enyed város adóivatalánál április 17—25-ig közszemlére ki vannak téve és az érdekelt felek által betekintheők. Az 1883. évi XLIV. t. cz. 36. §. értelmében figyelemztetik az adózó közönség, hogy az adókönnyecske az előírás eszközölése végett bemutatandó és annival inkább, mivel az idézett t. cz. igazolatlan mulasztás esetén 1—5 forintig terjedő pénzbírsággal sújtja az e tekintetben mulasztást elkövető adózókat.

— **Elhunyt:** Felsőszilvási öz. Balia Ignác né szül. ponori Ponory Polixéna Maros-Ujvárti folyó hó 11-én 79 éves korában.

— **Színházi műsor.** Ma, vasárnap (április 16-án) először: Az édes (Bokor népszínműve, melyet Blaha Lujának és leányának írt). Kedden: Mozgó fényképek. Szerdán: Fekete vér (Jókai színműve, először). Csütörtökön, teljes diszletkiállítás: Faust, Goethe remeke (Faustot Morvay, Mephistót Rakodczay, Margitot Novák Irén játssza). Szombaton: Katonák (Thury Zoltán szenzációs színműve).

— **Vakmerő betörés** színhelye volt csütörtökre

virradó éjjel dr. Jeney Elek ügyvéd irodája. A város főutczájában, a magyar-utczán fekvő iroda egyik ablakszemét nyomta be az eddig ismeretlen tettes, óvatosságból, hogy ne csörögjön nagyon, előbb mészszel mázolja be és azon keresztül hatolt be az irodába, honnan azonban, talán mert félt hosszasan tartózkodni, vagy mert az íróasztal és szekrény feszegetésével nem boldogult, semmi értékest elvinni nem tudott. Hogy terve már a nap folyamán elő volt készítve, igazolja az, hogy a kapu alsó és felső zárjárja fel- és lehozva találtatott, maga a kapu egy téglával betámasztva, hogy zárás után betaszítható legyen. Érdekes, hogy épen az ablakkal szemben egy utczai lámpa ég, melyet minden látszat szerint lecsavart, mert reggel alig hiányzott egy kevés petroleum a tartályból. A csendőrség és rendőrség erélyesen nyomoz és városunknak utóbbi időben nagyon is veszélyeztetett közbiztonsága érdekében is ohajtjuk, hogy a nyomozás eredményre vezessen. Eddig a tények. Most pedig azt kérdezzük, minő rendőrséggel, illetve rendőr legénységgel és éjjeli őrökkel van ellátva Nagy-Enyed városa, hogy annak legnépesebb utczáján, s mint a lámpa mutatja éjjel előtt, ez megtörténhetik. Hát ismeretlen valami Nagy-Enyeden a városnegyedenkénti éjjeli őrszolgálat? Hát elegendő-e egy inspektios rendőr, ki egész éjjel a városban alszik, míg nappal legnagyobb része a óroszház előtti padokon pipázik? Szükséges, hogy annyi foglalkozás nélküli csavargó lézengjen nap-nap után a városon? Jó lesz ezeken egy kissé elmélkedni!

— **Sok a panasz** rendőrségünk ellen és most specialiter a mezőrendőrség ad okot a felszólalásra. A tavasz beállta óta nincsen nap, melyen birtokosaink és gazdáink kertjeiből, ültetvényeiből el nem lopnának egyet-mást a tolvajok. Így egyik napon barackültetvények, másik nap szőlőültvények, harmadik nap szőlőkarók stb. stb. tűnnek el, a rendőrségnek pedig — melynek köteleessége volna a polgárok tulajdonát őrizni — hirtelen sinesen; a városban éjjelenként duhaj legények lármájukkal felverik a felvárost, de rendőr, aki őket csendre intené, nincs. Ha a rendőrállomáson az ember az esti és éjjeli órákban rendőri segélyt vagy interventiót keres, nem talál senkit. Ilyenek a rendőrségi viszonyok Enyeden. Kíváncsiak vagyunk, polgárságunk — mely saját filléreiből tartja feun rendőreit — meddig fogja tűrni ez állapotokat.

— **Rombolás.** Réges-régi idő óta állott az ugynevezett „Kápolna-domb“-on, a sétatérnek a honvédségi laktanya felőli feljárója mellett, egy szép növésű tölgyfa. Keletkezési ideje legálább is a múlt századra vezethető vissza, amennyiben a mai nemzedék legöregebb emberei is gyermekkorukban épp úgy pihentek árnyékában, mint mi. Sokszor gyönyörködtünk ennek az életerős fának szép koronájában; bántuk különösen azt, hogy azon a helyen, hol oly nagy mértékben ki volt téve az időjárás viszontagságainak, annyira gyökeret birt verni. A zápor kimosta alóla a földet, úgy; hogy gyökereinek egy része és a talaj között rés támadt, de azért a fa rendületlenül állott a helyén, mint egy emlék dedapáink korából. Még tavaly is, mikor a sétatéri feljártot szabályozták, kegyeletteljes gondossággal megkímélték a városunk felett elviharzott sok jó, még több balszerencse ezen tanuját; hisz életerős volt még annyira, hogy unokáinknak is képes lett volna enyhétadó árnyékot nyújtani. És ezt a fát, melyet egy évszázad viharai megdönteni képesek nem voltak, most, nagy meglepetésünkre, vandál kezek kiirtották — levágták. Az idő megkímélte; az emberi szeszély elpusztította. Utjában állott volna valakinek ez a szép fa? Ezt igazán nem tetelezhetjük fel. Hogy a hatóság tudtával és beleegyezésével történt volna, azt még kevésbé vagyunk képesek elhinni, mert közönséges polgári észszel nem bírjuk felfogni, miféle magasabb szempontnak kellett volna érvényesülni, hogy ennek a fának kipusztítása szükségesnek és czélszerűnek bizonyuljon. Nyilvánvaló tehát, hogy itt egy bűnös cselekedet forog fenn, melyet ezennel ajánlunk rendőrségünk figyelmébe; kérünk ez ügyben vizsgálatot és a bűnösök szigorú megbüntetését. Többen.

— **Füldőmegnyitás.** A marosújvári füldő e hó 12-én megnyitott és az összes füldőhelyiségek ez időtől kezdve a közönség rendelkezésére állanak.

— **Állategészségügyi kimutatás.** Veszélyesség: Gyulafehérvár 1 udvar. Rühkór: Alamor 1 udvar, Berve 4 udvar, Demeterpatak 2 udvar, Drombár 1 udvar, Gyulafehérvár 1 udvar, Hosszutelek 1 udvar, Pókafalva 1 udvar, összesen 7 község 11 udvar. Sertésvész: Akmár 1 udvar, Alvincz 5 udvar, Buzás-Bocsárd 1 udvar, Buzd 1 udvar, Gyulafehérvár 2 udvar, Karna 1 udvar, Krakkó 5 udvar, M.-Becze 7 udvar, Pókafalva 2 udvar, Szarakszó 1 udvar, Táté 9 udvar, Veresegyháza 11 udvar, Vingárd 4 udvar, összesen 13 község.

— **Az abrudbányai állami elemi iskola**

f. hó 11-én ünnepelte meg az 1848-iki nevezetes törvények szentesítése emlékét. A tanuló ifjuság a román. kath. templomban meghallgatott szent mise után az iskola tanácstermében gyűlt össze, ahol a szótart elnéklése után hazafias költemények elszavalása, G art Irén tanítónőnek szavalata és Z a h u m e u s z k y I s t v á n igazgatónak az ünnepélyt méltató, Isten, király és a haza iránti szeretetre buzdító felolvasása képeztek az ünnepély tárgysorozatát.

— **Uj vasut a határszélen.** A magyar és román vasuti összeköttetésekről szóló törvény értelmében Románia megépítette a székely vasutak csikszereda—gyimesi vonalához csatlakozó tirgu-okna—komaest—polánkai vasutat. A csatlakozó vasutnak Gyimes és Polánka a két határállomása. Ennek a kereskedelmi és stratégiai szempontból egyformán fontos román vasutvonalnak 6-án volt az ünnepies megnyitása. A magyar királyi államvasutakat Schandl üzletvező, Polgár és Herczeg felügyelők képviselték.

— **Butorok.** Jó karban álló és teljesen ép szobatorok készpénz fizetés mellett azonnal eladók. Bővebb felvilágosítást nyujt a kiadóhivatal.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráruhágyár részvénytársaság.

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráruhágyár részvénytársaság könyvnyomdájában.

4922 - 898. tkvi.

Árverési hirdetés.

A nagyenyedi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság által közhírré tétetik, hogy Czell Antalnak Ispasz Vasília elleni végrehajtási ügyében végrehajtó kérelmére a végrehajtási árverés 71 frt 50 kr tőke, valamint jelenlegi 6 frt 15 kr és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett végrehajtást szenvedő Ispasz Vasília a nagyenyedi 303. sz. tkvben A + 408. hr. sz. a. foglalt ingatlanaira 680 frt megállapított kikiáltási árban elrendeltetett.

Az árverés 1899. évi május hó 10-ik napján d. e. 9 órakor a bíróság tkvi irodájában fog megtartatni. Árverezni szándékozik, végrehajtó kivételével, tartoznak az ingatlanok becsarának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban letenni.

Vevő köteles a vételért az árverés jogerőre válta után 3 egyenő részletben, 15, 30 és 45 nap alatt, minden vételári részlet után az árverés napjától 6% kamatokkal együtt, a nagyenyedi kir. adóhivatal mint bírói letéti pénztárnál befizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni. Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság mint tkvi hatóság és a város tanácsházánál tekinthetők meg.

Az elrendelt árverés a fentírt tkvben feljegyeztetni, végre az árverési hirdetés törvényesabba módon közzététetni rendeltetik.

A kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságtól. Nagy-Enyeden, 1898. december hó 16-án.

Csernátóni Vajda Péter, kir. járásbíró.

1779 1-1

910. szám

tkvi 1899.

Hirdetés.

Csufud község telekkönyve birtokszabályozás következtében az 1869. évi 2579. számú szabályrendeletre képest átalakították, és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, amelyekre az 1886. évi XXIX, az 1889. évi XXXVIII. és az 1891. XVI. törvényezikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. törvényezikkekben szabályozott eljárás a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosítottak.

E czéltől az átalakítási előmunkákat hitelesítése és a helyszíni eljárás Csufud községben 1899. május hó 8 án fog kezdődni.

Felhívottak ennélfogva összes érdekeltek, hogy:

1. A hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen netaláni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telekkönyv végleges átalakítása után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2. Mindazok, kik a telekjegyzőkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel.

3. Mindazok, kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkal-

